

Referat fra Bestyrelsesmøde i Danske Malermestre

Tid: Fredag den 1. december 2017

Sted: Islands Brygge 26, 2300 København S

Til stede:

Karsten Brunsgaard, Ole Draborg, Søren Dyhr, Henrik Høj, Jesper Hørberg, Brian Kofod, Jørgen Larsen, Finn Murrekilde, Flemming Munck, Jacob Runge Olsen, Jan Pelby, Jan Stevnsborg, Svend Poulsen, Per Vangekjær.

Afbud fra:

Per Riskjær Andersen, Dennis Lindholm og Peter Vejby.

Referent:

Henrik Terney.

Ole Draborg indledte med at sige, at han havde undersøgt spørgsmålet fra sidste bestyrelsesmøde ang. de tekniske skolars køb af APV. 200 af de produkter, som skolerne benytter bliver screenet hver tredje måned – og skolerne har accepteret at leve med en begrænset gravid-rapport i deres database. En tilsvarende ordning for Danske Malermestres medlemmer ville indebære, at Arbejdsmiljøhuset hver tredje måned screenede omkring 1200 produkter. Resultaterne skulle så efterfølgende lægges op på en hjemmeside, hvor medlemmerne selv skulle tjekke for de produkter, som de benyttede.

1. Godkendelse af referat fra den 5. oktober 2017

Referatet blev godkendt.

2. Meddelelser, formand

Per Vangekjær fortalte, at han havde været til bestyrelsesmøde i Skills DK. På mødet havde man skulle ansætte en ny direktør. Valget var faldet på Simon Neergaard, som flere ville kende fra DA. Simon Neergaard havde været én blandt 57 ansøgere til den ledige stilling. Per Vangekjær fortalte yderligere, at han havde været til repræsentantskabsmøde i Håndværksrådet, hvor en navneændring var besluttet; fremover hedder det SMVdanmark – det nye håndværksråd. Der var endvidere blevet ansat i ny underdirektør i SMVdanmark; en gammel kending, Jakob Brandt, som tidligere havde været ansat som økonomisk konsulent. Jakob Brandt havde givet udtryk for, at den økonomiske situation kunne komme til at

spænde ben for vækst-ambitionerne, og Per Vangekjær gav udtryk for, at han håbede, at der var opbakning fra Danske Malermestre, hvis det blev nødvendigt med en økonomisk saltvandsindsprøjtning til dette arbejde. I samme moment glædede Per Vangekjær sig over, at bilbranchen havde trukket deres udmeldelse tilbage. Per Vangekjær konstaterede, at det var blevet til 8. plads for malerfaget ved World Skills i Abu Dhabi; en placering han personligt ikke var tilfreds med. Malerfaget skulle i hans optik ligge blandt de fem bedste. En forklaring havde været, forklarede Per Vangekjær, at Rebekka Guldbrandsen tilsyneladende var knækket lidt sammen psykisk, da hun havde erfaret, at de øvrige deltagere var så stærke, som tilfældet havde været. Forberedelserne på dette punkt havde ikke været gode nok, mente han. Jørgen Larsen var enig i, at Rebekka Guldbrandsen var knækket, men sagde, at hendes stand desuden havde været halvdårligt placeret mere eller mindre i direkte sol. Desuden var det lykkedes for nogle af de øvrige deltagere at fremskaffe de materialer, der blev brugt ved konkurrencen – hermed havde de haft mulighed for at øve med disse. Herefter udspandt der sig en diskussion af Rebekka Guldbrandsens placering, hendes opfattelse af at høre til blandt de allerbedste og om World Skills generelt.

2. Meddelelser, direktør

Ole Draborg fortalte, at Danske Malermestres nye medlemssystem var ved at blive testet, og at alle medlemmer som en konsekvens heraf i løbet af december skulle have et nyt medlemsnummer. Desuden kunne medlemmerne fremover rette i deres medlemsoplysninger, men at alle ville blive orienteret herom. Medlemmer med forsikringer gennem Danske Malermestre skulle også fremover indtaste deres oplysninger direkte i medlemssystemet ligesom også lønsumsoplysninger skulle indtastes, forklarede Ole Draborg. Jesper Hørberg spurgte til, om der blev rundsendt nye medlemskort, hvad Ole Draborg afkræftede. Han mente ikke, det var nødvendigt, da log-on ikke længere var medlemsnummeret, men ens e-mailadresse og en selvvalgt kode. Jesper Hørberg mente i øvrigt at det ville være en god idé at gennemgå oplysningerne i medlemssystemet; område 8 havde gennemgået oplysningerne på deres medlemmer og her fundet indtil flere fejl. Ole Draborg fortsatte og fortalte, at Danske Malermestre i samarbejde med SMVdanmark og de øvrige organisationer under SMVdanmark havde arrangeret en møderække om den nye persondatalov. Mange af de planlagte møder var allerede overtegnet, hvad der måtte tolkes som et udtryk for, at mange meget gerne ville vide mere om loven. Jørgen Larsen ønskede et møde i nærheden af Herning – og Ole Draborg lovede at gå videre med ønsket. Ole Draborg fortalte, at han selv og redaktionen havde været i Aalborg og overrække Prisen for godt Malearbejde – en pendant til Farveprisen, men rettet mod de private kunder. Malermester Stine Kaad, Kaads Malerservice havde udført opgaven i det private hjem. Ole Draborg forklarede, at resultatet bestemt havde været en Malepris værdigt, men at der beklageligvis kun var modtaget tre ansøgninger til prisen. Karsten Bruunsgaard mente, at det var en overvejelse værd, om prisen skulle fortsætte, når opbakningen ikke var større. Ole Draborg mente, at omvendt, at prisen på 25.000,- kr. var en relativt billig måde at opnå lokal presseomtale på. Der udspandt sig en diskussion af, hvordan man kunne skabe større opbakning til prisen eller om den skulle indstilles. Det blev besluttet, at fortsætte yderligere ét år med prisen og så tage den op til revision. Om Farveprisen fortalte Ole Draborg, at sekretariatet i år havde besluttet at annoncere i Byggeri og Arkitektur, der udkom til godt 10.000 relevante personer inden for byggeriet. Der var i øvrigt ansøgningsfrist den 2. februar 2018, sagde han.

2. Meddelelser, udvalg

Fagretligt udvalg. Søren Dyhr fortalte, at sagen om Peter Maler og overtrædelse af overenskomsten som følge af brud på Arbejds miljøloven skulle behandles af Arbejdsretten i løbet af kort tid. Det var bodsstørrelsen, som retten nu skulle tage stilling til. Der var i øvrigt mange 48-timers møder, ligesom der også var mange voldgifter om underentreprenører og indlejret arbejdskraft.

Uddannelsesudvalg. Jørgen Larsen havde ikke noget; en kampagne for at få flere unge til at vælge malerfaget var et selvstændigt punkt på dagsordenen. Henrik Høj spurgte til den elektroniske logbog, og Jørgen Larsen svarede, at den var på trapperne. Per Vangekjær lovede, at der ville blive skrevet ud til alle, når logbogen var klar og mindede om, at det var virksomheden og eleven, der skulle udfylde logbogen. Jan Stevnsborg omdelte en folder lærepladser i Skilt og Print Branchen; folderen var blevet uddelt på skiltemessen tidligere i efteråret og ville nu komme ud med bladet Impuls.

Fagligteknisk udvalg. Jacob Runge Olsen fortalte, at udvalget ikke haft møde siden sidst.

Aktivitetsudvalget. Jan Pelby havde ikke noget til punktet; såvel oldermandsmødet som Nyborgstævnet var selvstændige punkter på dagsordenen.

2. Meddelelser, områder

Der var ikke noget til punktet.

3. Regnskab pr. 31. oktober 2017

Ole Draborg gennemgik i korte træk det udsendte regnskab. Han glædede sig over, at lønsummerne var 3% højere end budgetteret, hvilket var et udtryk for, at det gik godt for medlemmerne. Der var i øvrigt kommet 800.000,- kr. retur fra det Faglige Fællesudvalg; en "glemt" konto – dispositionskontoen – var lukket og pengene fordelt mellem forbundet og Danske Malermestre. Regnskabet udviste desuden et overskud på godt 600.000,- kr. hvad der var tilfredsstillende.

4. Forslag til praktikpladsgaranti

Jørgen Larsen forklarede kort om baggrunden for de nye tiltag; at der sidste år blot var indgået 426 uddannelsesaftaler, hvilket lå langt fra de 1000 aftaler, som der skulle til for at bevare status quo i malerfaget. For at råde bod på dette, havde Danske Malermestre efter årets oldermandsmøde i oktober udstedt en praktikpladsgaranti, der nu skulle kommunikeres ud til de unge. Derfor havde uddannelsesudvalget v/chef for uddannelsesafdelingen, Niels Håkonsen, i samarbejde med bureauet Company Young udarbejdet et forslag til en kampagne målrettet de unge. Jarl Lindner fra Company Young gennemgik herefter, hvordan en kampagne kunne strikkes sammen, og hvordan bureauet havde løst lignende opgave for andre kunder. Han konstaterede, at det var vigtigt, at man fokuserede flere år frem i tiden end blot til en kampagne over et år, hvis man ville have resultater. Det udkast til en kampagne, som

man i fællesskab havde fundet frem til, ville koste ca. 2. mio. kr. Jørgen Larsen understregede vigtigheden af en kampagne, eftersom malerfaget, hvis det ikke lykkedes at få opfyldt den kvote på skolepraktikelever på godt 400 elever, som malerfaget blev tildelt i sommer, ville få status som en nul-kvote-fag, hvad der ville gøre det endnu vanskeligere at tiltrække unge. Jørgen Larsen sagde endvidere, at en kampagne skulle køres i regi af det Faglige Fællesudvalg, men at den skitserede job-portal skulle være Danske Malermestres, da det var Danske Malermestre, der havde udstedt en praktikpladsgaranti. Per Vangekjær sagde, at han havde svært ved at forestille sig, at forbundet ikke ville være med i en kampagne. Henrik Høj mente, at det var et spændende udkast, bestyrelsen var blevet præsenteret for, men påpegede, at det var vigtigt også at slå på, at faget var andet end kreativitet og små pensler. Hvis det var det eneste, vi slog på, ville vi helt miste drengene. Svend Poulsen spurgte til referencer, og Jarl Lindner svarede, at der var sendt referencer til Niels Håkonsen. Men de kunne fremvise resultater og ja, der skulle opstilles mål, som Company Young kunne forfølge. Da Jarl Lindner var gået, spurgte Per Vangekjær til bestyrelsens holdning. Jakob Runge Olsen mente, det var mange penge. Brian Kofod sagde, at hvis det var det, der skulle til, så var det det, der skulle til. Jesper Hørberg efterlyste et overblik over den totale økonomi, og Jørgen Larsen svarede, at det var den fulde pris, bestyrelsen var præsenteret for. Svend Poulsen var for en kampagne. Karsten Bruunsgaard sagde, det lød dyrt, Finn Murrekilde mente, det var godt. Flemming Munck ville lade andre vurdere prisen, men han mente, det var et godt oplæg. Jan Pelby fortalte at en kampagne – Københavns Malerlaug havde iværksat deres egen kampagne – ville koste 500.000,- kr. at køre i et år, så han var ikke alarmeret over prisen. Henrik Høj mente, faget døde, hvis der ikke blev gjort noget. Jørgen Larsens holdning var, at gjorde malerfaget ikke noget nu, kom faget for sent i kampen om de unge. Jesper Hørberg mente, at en evt. beslutning skulle bindes op på, hvor meget kampagnen maksimalt måtte koste. Per Vangekjær foreslog, at Danske Malermestre tog 500.000,- kr. fra den pose penge, der netop var kommet retur fra det Faglige Fællesudvalg og at man ansøgte MALKOM om de resterende 1.5 millioner kroner. Han var overbevist om, at det var en formssag, eftersom Malerforbundet selv havde en stor interesse i at få nye medlemmer. Ole Draborg spurgte til, om en jobportal i regi af Danske Malermestre kunne spille sammen med portalen fra AUB. Niels Håkonsen havde svært ved at forestille sig, at det ikke skulle være tilfældet. Hans formodning var, at specialister ville være i stand til at få siderne til at interagere. Der var herefter opbakning til en kampagne. Efterfølgende opstod der en kort diskussion om, hvor vidt der var forskel på en praktikpladsgaranti og en uddannelsesgaranti. Det blev klart, at det var det samme.

5. Trepartsaftale

Uddannelseschef Niels Håkonsen var indbudt til at udlægge aftalen, der efter hans bedst mening ikke havde den store betydning for malerfaget. Størst betydning ville der være for MALKOM, der fremover skulle udbetale lidt mindre pr. kursustime pr. deltager. Derudover mente Niels Håkonsen, at aftalen kunne få betydning for skolerne, der nu ville kunne køre kurser med færre deltagere qua højere støtte. Endelig ville det blive billigere for virksomhederne. Her vendte Finn Murrekilde til det foregående punkt, da han spurgte om, hvad han konkret skulle sige til eleverne på de tekniske skoler på Fyn. Problemet var, sagde Finn Murrekilde, at der aktuelt ikke var nogen fynske virksomheder, der stod med ubesatte lærepladser/søgte lærlinge. Han havde sendt spørgsmålet afsted til Jørgen Larsen, men mente ikke, han kunne bruge svaret. Der udspandt sig en kort diskussion af spørgsmålet om, hvad der konkret lå i garantien, og Finn Murrekilde vendte tilbage til sit spørgsmål: Hvad han konkret skulle sige til de lærlinge, der ville spørge ind til lærepladser/praktikpladsgaranti. Finn Murrekilde fik at vide, at han skulle sige, at praktikpladsgarantien ikke var

en garanti for, at der var en praktikplads tre nr. længere nede af vejen, men at de godt kunne risikere at skulle rejse efter en læreplads. Karsten Bruunsgaard fremhævede, at det jo ikke var meget anderledes, end at mange studerende rejste til Aarhus for at læse.

6. Evaluering af oldermands- og formandsmøde

Ole Draborg ønskede en diskussion af årets oldermands- og formandsmøde og spurgte til, om programmet efterhånden var så presset, at der ikke var plads til debat – i særdeleshed Medlemmers Forum, der nærmest fik status af en tidsbuffer, der kunne kortes af efter forgodtbefindende? Ligeledes havde han spekuleret på, om det havde været det rigtige, at lade praktikpladsgarantien sprænge som en ”bombe” på mødet. Ole Draborg luftede herefter muligheden for at spørge oldermænd- og formænd om deres holdning til mødet. Jørgen Larsen var glad for Medlemmernes Forum, og Jesper Hørberg mente, at årets oldermands- og formandsmøde lå på hans personlige top-5. Per Vangekjær erkendte, at hvis man rejste langt, så skulle der også være tid til debat, hvis man ønskede det. Jakob Runge sagde, at der var nogle ved hans bord, der under middagen havde givet udtryk for overraskelse over beslutningen om en praktikpladsgaranti – og nærmest havde følt sig kuppet. Jan Stevnsborg var kritisk over for Sunrise, som havde leveret en præsentation af markedsføringskampagnen som dels var en tro kopi af en tidligere præsentation, dels var leveret uden engagement. Jørgen Larsen var enig og fortalte, at han sjældent havde modtaget så meget ros, som der var blevet ham til del, da han havde kritiseret oplægget/præsentationen fra Sunrise på oldermands- og formandsmødet. Jesper Hørberg mente ikke, at oldermændene behøvede ”alle mellemregningerne”. Beslutningen om en kampagne var truffet, og Sunrise skulle bare fortælle oldermændene, hvordan vi kom ud med budskaberne. Ole Draborg erkendte, at bureauet måske ikke havde været briefet rigtig; de havde givet en afrapportering af, hvor langt de var nået i arbejdet, men skulle have fortalt mere om, hvad de havde tænkt sig i forhold til en kampagne. Han sagde, at det vi skulle tage stilling til var, om det var noget, vi kunne se os selv i; om det var godt mere end om det var en god præsentation.

7. Certificering – det videre arbejde

Ole Draborg indledte med at spørge til, hvad man gjorde i det fortsatte arbejde med en certificering, eftersom punktet havde fået en lunken modtagelse på oldermands- og formandsmødet. Han orienterede om de møder, han havde haft med henholdsvis Bygningsstyrelsen og MT Højgaard, hvor der fra begge sider havde været enighed om, at en certificering af Danske Malermestres medlemmer ville betyde en positiv forskel og – summa summarum – være et godt initiativ. Per Vangekjær foreslog, at han måske skulle besøge nogle bygherrer i det jyske for at få et større grundlag at arbejde ud fra. Henrik Høj konstaterede at hans oplevelser med MT Højgaard ikke var identiske med det, som MT Højgaard i København havde fortalt Ole Draborg i relation til screening af samarbejdspartnere. Per Vangekjær konstaterede, at ingen just havde ”struttet af begejstring” da planerne var blevet fremlagt i Aarhus; netop derfor var det også vigtigt, at der var udsagn fra kunder, der understregede vigtigheden af en certificering. Og Per Vangekjær var personligt af den opfattelse, at en certificering ville være et godt værktøj. Jesper Hørberg fremhævede, at kritikken havde gået på, at enkelte ikke kunne blive certificeret uden nøgletal, men at denne kritik da ikke måtte stå i vejen for, at andre kunne blive certificeret. Henrik Høj fastslog, at en certificering skulle være mere end blot på ”tro og love”, hvis Danske Malermestre ville undgå at ”komme i Kontant”. Per Vangekjær bekræftede, at der selvfølgelig skulle være ”en eller anden form for justits” samt en løbende evaluering. Desuden mente

han, at der skulle arbejdes videre med en certificering ligesom der fortsat skulle arbejdes på at få medlemmernes opbakning. Jesper Hørberg konstaterede, at udvalget var klar til at arbejde videre med certificeringen, mens Jørgen Larsen mente, det var et værktøj, der hurtigst muligt skulle "på hylden" og at medlemmerne med tiden nok skulle begynde at bruge det. Flemming Munck understregede, at der var tale om et værktøj, man kunne vælge at bruge – ikke noget man skulle bruge. Jesper Hørberg så gerne, at et certificeringsværktøj skulle kunne modstå kravene fra Lejerbo og alle "deres prækvalifikationer". Der var enighed om, at Ole Draborg skulle arbejde på flere kundemøder; også gerne med den almene sektor.

8. Oplæg til løntabsforsikring

Ole Draborg gennemgik det udsendte oplæg og forklarede, at man måske havde set en løntabsforsikring som noget, der kunne tiltrække potentielle medlemmer. Der var dog ikke opbakning til at arbejde videre med en løntabsforsikring for nystartede virksomheder.

9. Flügger-sag. Under dette punkt deltager advokat Sven Søgaard

Advokat Sven Søgaard ved inviteret med under punktet og gjorde rede for sine betragtninger for om muligt at føre en sag mod Flügger. Hans konklusion var, at Flügger havde et problem – og at de var vidende om, at de havde et problem, hvad de rapporterede, som Danske Malermestre havde fået udarbejdet af Maleteknisk Rådgivning efter internationale standarder, også dokumenterede. Rapporterne dokumenterede også, at fugt – som hævdede af Flügger som en af årsagerne til problemerne – ikke var forklaringen. Sven Søgaard var af den overbevisning, at der ikke ville ske mere, førend der blev lagt pres på Flügger – og omvendt, hvis der ikke blev gjort noget, ville sagen dø ud. I hans optik var tilbagekaldelse af såvel 7S som 10S en erkendelse af, at produkterne var fejlbehæftede. Jan Pelby mente, at Danske Malermestre kunne støtte et medlem i en given sag, men at Danske Malermestre som organisation ikke skulle føre en evt. sag. Karsten Bruunsgaard var enig, men havde fortsat svært ved at forstå, hvorfor et medlem var fortsat med at bruge et produkt gennem en lang periode, når han nu var klar over, at det gav anledning til klæbende overflader. Sven Søgaard gjorde det klart, at man selvfølgelig skulle gøre anskrig, hvis man oplevede problemer med et produkt – og i hvert fald ikke fortsætte brugen. Derfor var det pågældende medlem heller ikke et oplagt valg, hvis der skulle anlægges en sag. Lilian Bech forklarede, at malermester Jan Jacobsen, der havde malet 148 lejligheder for MT Højgaard i Sydhavnen først havde oplevet problemerne med de klæbende overflader efter at arbejdet var gjort færdigt. Lilian Bech fortalte, at hun havde deltaget i mangelgennemgangen i fem af lejlighederne, men heller ikke der, havde nogen opdaget problemet med de klæbende flader. Hun forklarede, at sagen formentlig endte der, hvor MT Højgaard lagde sag an imod Jan Jacobsen. Karsten Bruunsgaard undrede sig over, hvorfor ingen havde bemærket de klæbende flader? Jacob Runge Olsen sagde, at hærtningsprocessen også tog tid, hvorfor ingen havde opdaget problemet. Han mente i øvrigt, at Flüggers ageren i sagen burde føre til, at Danske Malermestre reagerede. Jørgen Larsen pegede på sagen om Flüggers spartelmasse som et større problem, eftersom der her kunne gå flere år, før man blev opmærksom på problemerne – og når det skete, var Flüggers produktansvar for længst forældet. Søren Dyhr mente godt, at Danske Malermestre kunne stå inde for at anbefale Jan Jacobsen at føre en retssag mod Flügger. Jesper Hørberg spurgte til, hvor Flügger stod, hvis MT Højgaard anlagde en voldgift mod malermesteren? Sven Søgaard forklarede, at det i en given sag stod leverandøren frit for, om de ville deltage i en voldgift, eller om de efterfølgende ville køre en sag ved civilretten – oftest valgte man dog at

få sagen afgjort ved én og samme instans. Jan Pelby undrede sig over, at Flügger – med en produktansvarsforsikring i ryggen – handlede, som de gjorde. Sagen var, mente han, at man nu fik en sag mellem MT Højgaard og Flügger kørt med Jan Jacobsen i midten. Søren Dyhr spurgte til, hvilken syn- og skønsmand om overhovedet nogen, der ville kunne frikende Flügger i en sag som denne. Per Vangekjær spurgte til opbakning til, at Danske Malermestre bakkede op om Jan Jacobsen og overdrog det materiale – inkl. skrivelsen fra Sven Søgaard samt rapporter fra Maleteknisk Rådgivning til Jan Jacobsen, hvad der var opbakning til. Ole Draborg spurgte, om det var OK at skrive om sagen i medlemsbladet, hvad Jan Pelby mente var ok. Søren Dyhr sagde, at der vel også var en pligt til at orientere medlemmerne, mens Jesper Hørberg mente, at rapporterne var fejlbehæftet, og at han derfor ikke var glad for, at Danske Malermestre stillede sig bag Jan Jacobsen. Jørgen Larsen mente, de indikerede, at der var problemer med de omtalte produkter, og Per Vangekjær sagde, at Flügger burde have lov at kommentere på rapporterne, før Danske Malermestre skrev om dem. Svend Poulsen mente ikke, at Danske Malermestre kunne ”fedtspille” længere, for så havde vi et problem i forhold til at orientere medlemmerne om de omtalte problemer med Flüggers produkter. Per Vangekjær sagde igen, at Danske Malermestre skulle tænke sig godt om, og han fastslog, at Flügger skulle have lejlighed til at kommentere på rapporterne, før der blev skrevet om dem i medlemsbladet. Søren Dyhr mente, at Danske Malermestre risikerede at blive en part i sagen, hvis vi omtalte rapporterne, men mente alligevel godt, at man kunne advare mod produkterne. Jørgen Larsen spurgte til, hvem Danske Malermestre egentlig tog hensyn til. Per Vangekjær anfægtede synspunktet og konstaterede, at bestyrelsen netop havde besluttet at bakke op om Jan Jacobsen. I øvrigt har vi allerede gjort medlemmerne opmærksomme på, at der er problemer med Flüggers produkter, så på den måde ville en offentliggørelse af rapporterne ikke bringe yderligere.

10. Nyborgstævnet

Jan Pelby gennemgik det udsendte oplæg for næste års Nyborgstævne. Pt. manglede kun underholdning fredag aften, men han lovede, at udvalget nok skulle finde på noget. Ole Draborg refererede til den tilfredshedsundersøgelse blandt medlemmerne, der var lavet efter dette års Nyborgstævne. Undersøgelsen havde vist, at medlemmerne var rigtig glade for stævnet og muligheden for at være sociale sammen. Dog skulle leverandørerne være opmærksomme på, hvad de lavede, eftersom flere efterlyste fornyelse hvad netop udstillingen angik.

11. Kampagne 2018

Ole Draborg gennemgik det vedlagte materiale og nævnte, at han ikke gerne så, at medlemmerne optrådte i annoncerne; det kunne få andre til at føle sig forfordelt, sagde han og fortsatte, at hvis bestyrelsen nikkede ja til oplægget, var der mange ting, der skulle sættes i gang inden Nyborgstævnet i januar, hvor kampagnen skulle præsenteres. Der var tale om et redesign af hjemmesiden en.rigtigmaler.dk, om fotografering til kampagnematerialet, mediaplan etc. Der lå et budgetudkast på 5-600.000,- kr., og Ole Draborg ønskede bestyrelsens opbakning til at gå videre. Flemming Munck var indstillet på dette og sagde, at man ikke måtte lade en enkelt dårlig præstation/præsentation stå i vejen for dette. Jesper Hørberg var af den opfattelse, at markedsføringsudvalget havde fået bevilget penge til at gå videre med kampagnen allerede

på bestyrelsesseminaret. Og Jacob Runge Olsen fastslog, at Sunrise skulle holde fast på det, de lovede. Søren Dyhr mente, vi skulle fortsætte og så have præsenteret et fuldstændigt budget på Nyborgstævnet. Ole Draborg konstaterede, at spørgsmålet var, om man skulle gå i gang nu eller vente til efter Nyborg – ønskede bestyrelsen at gå i gang nu, så medlemmerne kunne blive præsenteret for kampagnen i slutningen af januar, skulle beslutningen træffes nu. Jørgen Larsen var usikker; han var begejstret for den præsentation, Sunrise havde leveret på bestyrelsesseminaret, men den begejstring var dalet en hel del efter oldermandsmødet. Det havde været useriøst og uskarpt. Flemming Munck konstaterede, at bestyrelsen netop var blevet enige om at kaste mange penge efter en lærlingekampagne uden reelt at vide, hvad man fik. Han kunne ikke se forskellene og mente bestemt, at man skulle fortsætte arbejdet med Sunrise. Jan Stevnsborg var i lighed med Jørgen Larsen ikke imponeret; han mente ikke, at Sunrise havde taget det input til sig, som de var blevet præsenteret for på bestyrelsesseminaret. Oplægget var fyldt med almindeligheder, det var ikke spændende og der var intet, der viste mælearbejde i materialet/oplægget. Finn Murrekilde fortalte, at han havde fået henvendelse fra én, der gerne ville være med "i klubben". Kampagnen blev altså bemærket, mente han. Efter en længere debat for og imod Sunrise, konstaterede Jesper Hørberg, at vi havde sagt ja til Sunrise, nu skulle vi træffe beslutning om at sige ja til, om de skulle gå videre med oplægget. Per Vangekjær spurgte, om der kunne opnås enighed om, at vi havde valgt Sunrise, og at vi bad dem om inden jul at udarbejde et konkret materiale – samt et budget – som bestyrelsen kunne forholde sig til. Dette blev der nikket ja til.

12. Sag fra Aalborg og Nørresundby Malerlaug

Ole Draborg gennemgik kort sagen. Jesper Hørberg mente, den var et udtryk for, at ingen rigtig kendte reglerne for kollegial opførsel, hvorfor det hele blev et spørgsmål om følelser. Karsten Bruunsgaard bakkede op om den bod, der var blevet pålagt af lauget, men spurgte også til, om det ikke var muligt at mægle i sagen. Det blev besluttet, at Ole Draborg og Per Vangekjær ville tage til Aalborg og forsøge at mægle i sagen.

13. Administrationsrapport og eventuelt

Der var en kort debat til pkt. 6 i administrationsrapporten: Sag mellem Malerfirmaet Kaj Vejby og Søn ved Peter Vejby og Malerfirmaet Vejby Olesen ApS ved Jens Bøje Jensen. Der var opbakning til den beslutning der var truffet og som var skitseret i administrationsrapporten. Henrik Høj sagde dog, at de i hans område havde kendskab til Jens Bøje Jensen, og at han ikke var et øjeblik i tvivl om, hvorfor Jens Bøje Jensen havde gjort som han havde gjort og lagt sig så tæt op af Peter Vejbys firmanavn.

Jan Stevnsborg spurgte til, hvorfor Danske Malermestre ikke selv havde en lærling og dermed havde udsigt til at få en bøde for mangel på samme. Ole Draborg svarede, at der ganske simpelt ikke var arbejde nok til en elev i Danske Malermestre.